

Publicerad 2010-04-20 20:00 av Bibbi

En son gifter sig i Japan med en japansk tjej som han träffat på college i USA.

Jag fokuserar här på det komiska och lite speciella i sammanhanget.

Blivande svärmödrar i samspråk i Japan 2001

Vi åkte ett gäng svenskar på sexton personer till denna vigsel som ägde rum i en amerikansk kyrka.

Vi besåg traktens alla sevärdheter innan bröllopet då brudparet genast efter begav sig ut på en bröllopsresa i Japan.

Vi var ombedda att ta med lussekatter och små lingonburkar. Det sistnämnda skulle vara var sin gåva till samtliga japanska bröllopgäster. Lussekatter ville min son ha till fikat efter maten för det var så unikt för Japan liksom lingonen. Det är sed att ge var sin gåva vid bröllop till gästerna i detta land.

En måg till mig åkte fast i tullen på både dit och hemresan. Jag vet inte om det var hans hästsvans och ljusa hår som verkade misstänkt eller vad det kunde vara. Vi fick stå där och invänta att hans väskor genomsöktes grundligt.

Efter en mycket lång och tröttsam resa hittade jag en vrå i den blivande brudens hem att sova i medan maten blev klar. Inga män fick visa sig i köket.

Kvinnorna är husliga värre med förkläden som i gamla tiders Sverige.

Vi åt sittande på golvet vid låga bord. Jag hade problem med att äta med pinnar:-)

Det berättades för mig att det nära nog var en dödssynd att snyta sig vid bordet.

Vi fick också veta att blivande brudens morföräldrar i det längsta vägrat att komma på bröllopet. De var vid denna tidpunkt ännu buddhister och såg ej med blida ögon på att ett barnbarn gifte sig med en utlänning. Efter mycken övertalning kom de dock om de utlovades att få den mat som de önskade.

Vi sov på ett företagshotell som brudens far (själv företagare) bokat för oss.

Vi låg på golvet med hårda riskuddar.

Jag hade inköpt en slags näsklämma för att ej störa på nätterna med min snarkning. Vi sov nämligen i större sovsalar med skjutdörrar till dag och TV rum. Dagtid stoppades madrasserna in i väggförråd.

En episod vi nog aldrig glömmer. Vi tog oss till ett varuhus och bland annat stoppade vi ner i vår varuvagn lite viner. Blivande brudens far kommer in och erbjuder oss bilskjuts hem samtidigt som han plockar upp våra viner och ställer tillbaka på hyllan. Han trodde vi tagit fel och trodde det var juce. Han var pastor och utbildad i USA i vars sammanhang inte kristna dricker vin.

För att ej bli till anstöt så fann vi oss i detta givetvis.

Ett nytt och intressant inslag var också att få lära känna den i Japan så vanligt förekommande sushi, japansk maträtt, tunna skivor rå fisk doppad i soya med ingefära.

En dag var jag med en dotter och hennes japanska kompis i bil för att handla. Vi gick och åt på en italiensk restaurang. Jag beställde en stor stark öl och ser under måltidens gång hur iakttagen jag blev av min dotters kompis. Jag fick senare förklaringen att japanska kvinnor är så konstruerade att de tål bara väldigt små mängder alkohol. Hon satt och väntade på att jag skulle bli full och onykter. Jag har senare fått detta bekräftat av min sonhustru av hennes stora sparsamhet på alkohol.

I bilen fanns också TV möjlighet då bilen stannade upp vid trafikljus annars gällde TV:n som GPS

Då avstånden ibland var långa fick jag och en svägerska låna var sin cykel för våra trötta ben och fötter. Det var också en kul grej i Japan att minnas. Många cyklar även i centrala delar.

På pendeltågen satt folk och sov mest till och från sina jobb. Själv råkade jag falla i trappa på väg till pendeltåg och bröt en tå. En krokig tå än idag efter detta missöde som dock kunde ha slutat värre.

Riktiga toaletter fanns bara på hotellet annars var det hål i golvet som gällde och svårt att balansera då man inte är van. Handhanduk har kvinnorna alltid med i handväskan i små format ty det finns inget att torka sig på vid handtvätt annars.

Överhuvudtaget så har kvinnorna så gulliga små handväskor som bara var ett måste att köpa med hem.

Tofflorna inte att förglömma. En dödssynd att ej ta av skorna inomhus och ta på tofflor. Än värre att gå med tofflor avsedda för toalett i vanliga rum.

Vigsel var i amerikansk stil i amerikansk kyrka med översättning till japanska. Jag hade fått i uppgift att be över brudparet. En uppgift jag tog på största allvar och övat inför länge.

En son med sin amerikanska fru hade lärt in sången "Blott en dag..." på japanska och inför den sången grät även buddhisterna bland gästerna.

Detta kan ju bara bli axplock av allt som hände men minnesrika sådana.

Idag bor och arbetar detta brudpar med två barn i Sverige inom räckhåll för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bibbi med Poeter.se id #21428 innehar upphovsrätten